

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 015277 24 U
Datum, 26.04.2024. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi, uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužiteljice M. A. iz K., ulica ..., zastupana po punomoćniku advokatu Demir Ševali iz Kaknja, ulica Alije Izetbegovića poslovni niz C, protiv rješenja tuženog organa Ministarstva unutrašnjih poslova Zenica broj 08-01-02/1-03-6-14-1/23 od 06.12.2023. godine, u predmetu oduzimanja i poništavanja vozačke dozvole, odlučujući o tužbi od 04.01.2024. godine, donio je dana 26.04.2024. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužiteljica M. A. iz K., zastupana po punomoćniku advokatu Demir Ševali iz Kaknja, podnijela je dana 04.01.2024. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Ministarstva unutrašnjih poslova Zenica broj 08-01-02/1-03-6-14-1/23 od 06.12.2023. godine kojom je odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice od 17.11.2023. godine podnesena protiv rješenja Odsjeka za administraciju Kakanj Sektora za administraciju Ministarstva unutrašnjih poslova broj 08-01-02/11-03-6-1441/23 od 06.11.2023. godine a kojim rješenjem je tužiteljici oduzeta i poništena vozačka dozvola serijskog broj ... na ime M. A. izdata dana 10.08.2021. godine od strane Odsjeka za administraciju Kakanj sa rokom važenja do 10.08.2031. godine, te je stavom 2. dispozitiva tog rješenja tužiteljica obavezana da predmetnu vozačku dozvolu preda prvostepenom organu koja će istu fizički uništiti a poništenje evidentirati u elektronskoj evidenciji podataka, dok je stavom 3. odlučeno da će se smatrati da tužiteljica kojoj je oduzeta i poništena vozačka dozvola nema položen vozački ispit za upravljanje motornim vozilom.

U svojoj tužbi tužiteljica navodi da rješenje tuženog organa smatra nepravilnim i nezakonitim jer je zasnovano na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, povredi odredaba pravila postupka te na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, pri tome tužiteljica ukazuje na član 9. i 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, te da suprotno navedenim zakonskim odredbama tuženi organ slijedeći stav prvostepenog organa svoje rješenje donosi smatrajući da je izjašnjenjem policijske stanice Kakanj od 27.10.2023. godine odlučeno po zahtjevu tužiteljice za brisanje upisanih zaštitnih mjera i kaznenih bodova pa s toga tuženi organ donosi svoje rješenje na osnovu takvog izjašnjenja.

Tužiteljica smatra, a što je navela i u žalbi, da ovakvim izjašnjenjem nije riješeno po njenom zahtjevu za brisanje zaštitnih mjera i kaznenih bodova te da je postupljeno suprotno članu 9.

Zakona o upravnom postupku, te suprotno ranijem rješenju i uputama iz rješenja od 09.10.2023. godine.

U pogledu rješenja od 09.10.2023. godine tužiteljica navodi da je istim rješenjem usvojena njena žalba poništeno ranije doneseno prvostepeno rješenje i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak uz uputu da je prvostepeni organ pored ostalog u obavezi čekati odluku o eventualnom brisanju evidentiranih prekršajnih naloga žaliteljice koja odluka se smatra prethodnim pitanjem te da će se nakon toga donijeti novo rješenje, te tužiteljica ističe da je policijska stanica Kakanj 27.10.2023. godine donijela kat nazvan izjašnjenje o statusu prekršajnih naloga kojim upoznaje tužiteljicu o predmetnim prekršajnim naložima ali takvim aktom nije odlučeno o zahtjevu tužiteljice za brisanje upisanih zaštitnih mjera i kaznenih bodova, te da je tužiteljica dana 10.11.2023. godine u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku policijskoj stanici Kakanj uputila zahtjev za odlučivanje odnosno donošenje odluke u tom pravcu, te tužiteljica smatra da o njenom zahtjevu policijska stanica Kakanj nije odlučila odnosno ne postoji odluka organa u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku te u tom pravcu tužiteljica ukazuje i na zaključak prvostepenog organa od 25.10.2023. godine kojim je prekinut postupak u ovoj upravnoj stvari, ali nikada nije posebnim zaključkom odlučeno o nastavku istog što je bila obaveza, a nasuprot svemu tome tužiteljica je dobila prvostepeno rješenje o oduzimanju i poništavanju vozačke dozvole što je nepravilno i nezakonito jer nema odluke o nastavku postupka čime je činjenično stanje pogrešno utvrđeno te pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Na kraju tužiteljica navodi da nije počinila prekršaje za koje se tereti, te da ona povremeno radi u inostranstvu i da je propustila da se izjasni i dostavi podatke o zahtjevima policijske stanice Kakanj za dostavu podataka o identitetu lica koje je upravljalo vozilom u trenutku počinjenih prekršaja, tužiteljica neuka osoba, do sada nikada nije kažnjavanja, te da je vjerovatno vozač vozila u trenutku prekršaja i snimljen to je predloženo policijskoj stanici Kakanj provjera ovih navoda i brisanje predmetne kazne iz evidencije na njeno ime.

Radi svega naprijed navedenog tužiteljica predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njenu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa i prvostepeno rješenje poništiti te predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak po zahtjevu tužiteljice.

Također tužiteljica predlaže sudu da presudom obaveže tuženi organ na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 300,00 KM koji se odnose na sastav tužbe.

Uz svoju tužbu tužiteljica je sudu dostavila dokaze na kojima temelji navode iz svoje tužbe i to izjašnjenje o statusu prekršajnih naloga Ministarstva unutrašnjih poslova – Uprava policije – PU II – PS Kakanj broj 08-02-09/2-03-5-9979/23 od 27.10.2023. godine, zatim zahtjev za odlučivanje tužiteljice podnesen policijskoj stanici Kakanj 10.11.2023. godine, zaključak prvostepenog organa broj 08-01-02/11-03-6-1378/23 od 25.10.2023. godine i izjašnjenje tužiteljice i M. S. od 11.08.2023. godine.

Dopisom broj 08-01-02/1-03-6-1-3/24 od 24.01.2024. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da tužiteljica u svojoj tužbi nije ponudila nikakve nove činjenice niti nove dokaze koji bi mogli utjecati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, zbog čega tuženi organ nalazi da je pravilno postupljeno kada je osporenim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice i potvrđeno prvostepeno rješenje, iz kojih razloga predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu odbiti kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 04.01.2024. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i prvostepenog rješenja od 06.11.2023. godine u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da su i prvostepeni organ, a i tuženi organ donijeli pravilna i na zakonu zasnovana rješenja koja se temelje na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju prvostepenog organa i pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja, te pravilnoj primjeni odredaba materijalnog prava odnosno odredaba Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 8/17, 89/17, 9/18 i 46/23).

Odlučujući o tužbi od 04.01.2024. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Prema stanju spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je ovaj upravni postupak pokrenut po zahtjevu policijske stanice Kakanj za oduzimanje i poništavanje vozačke dozvole od M. A., koji zahtjev je podnesen 24.07.2023. godine Odsjeku za administraciju Kakanj, te da je prvostepeni organ postupajući po navedenom zahtjevu a prije donošenja odluke u ovom upravnom predmetu zatražio od tužiteljice u skladu sa članom 8. Zakona o upravnom postupku izjašnjenje na okolnosti sticanja 4 kaznena boda u toku 2 godine, nakon čega je tužiteljica svojim izjašnjenjem od 11.08.2023. godine navela da ista nije bila vozač vozila u trenutku počinjenih prekršaja po nalogima broj 1100237802 i 1100234349 te da je u trenutku počinjenja prekršaja vozač njenog vozila bio njen suprug M. S. koji svojim potpisom na izjašnjenju potvrđuje ove navode, zatim tužiteljica u izjašnjenju obrazložila da radi povremeno u inostranstvu i da je propustila da se izjasni i dostavi podatke po zahtjevima policijske stanice Kakanj za dostavu podataka o identitetu lica koje je upravljalo u trenutku počinjenih prekršaja i da se radi o nekoj osobi koja do sada nikada nije kažnjavana, te istim izjašnjenjem moli da se zaštitne mjere i kazneni bodovi o oba prekršajna naloga brišu iz evidencije na ime M. A. i da se iste upišu u evidenciju njenog supruga M. S..

Nakon pribavljanja ovakvog izjašnjenja tužiteljice prvostepeni organ svojim rješenjem od 22.08.2023. godine oduzima i poništava vozačku dozvolu tužiteljici, a protiv tog rješenja tužiteljica je blagovremeno putem svog punomoćnika dana 11.09.2023. godine uložila žalbu te uz istu dostavila izjašnjenja od 11.08.2023. godine, a tuženi organ svojim rješenjem od 09.10.2023. godine uvažava žalbu tužiteljice, poništava ožalbeno prvostepeno rješenje od 22.08.2023. godine te predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak, te je na strani 3. svog rješenja tuženi organ dao upute prvostepenom organu da u ponovljenom postupku prvenstveno pribavi od nadležne policijske stanice izjašnjenje o predmetnim prekršajnim nalogima odnosno da li je žaliteljica pozivana da se izjasni o istim, kao i da li su predmetni prekršajni nalozi ostali evidentirani na ime žaliteljice, pa da tek po okončanju tog postupka u skladu sa članom 9. Zakona o upravnom postupku brižljive i savjesne ocjene dokaza donese novo na zakonu zasnovano rješenje.

Postupajući po uputama tuženog organa iz rješenja od 09.10.2023. godine prvostepeni organ je donio zaključak od 25.10.2023. godine kojim prekida pokrenuti upravni postupak oduzimanja i poništenja vozačke dozvole izdat na ime tužiteljice te da će prekid postupka trajati dok policijska stanica Kakanj ne obavijesti prvostepeni organ o odluci po zahtjevu tužiteljice od 11.08.2023. godine kojim je zatraženo da izrečeni kazneni bodovi evidentiraju na drugo lice koje je upravljalo vozilom.

Nakon donošenja ovakvog zaključka prvostepeni organ se dopisom od 25.10.2023. godine obratio policijskoj stanici Kakanj radi dostavljanja podataka vezanih za navedene počinjene prekršaje, te je od strane policijske stanice Kakanj dopisom broj 08-02-09/2-03-5-7080-3/23 od 31.10.2023. godine prvostepeni organ obaviješten o traženom iz dopisa od 25.10.2023. godine te su uz navedeni dopis – obavijest dostavljeni i dokazi materijalne prirode i to fotokopije prekršajnog naloga broj 1100234349 od 11.05.2023. godine sa dostavnicom PTT Kakanj od 22.05.2022. godine i povratnice PTT Kakanj od 30.01.2023. godine te prekršajni nalog broj 1100237802 od 13.05.2023. godine sa povratnicom PTT Kakanj od 30.01.2023. godine i povratnica PTT Kakanj od 22.05.2023. godine sa izvodom od uplaćenim novčanim kaznama po navedenim prekršajima, nakon čega je prvostepeni organ cijeneći sve dokaze prikupljene u ovom upravnom postupku pojedinačno i u međusobnoj povezanosti donio rješenje 06.11.2023. godine kojim tužiteljici oduzima i poništava vozačku dozvolu serijskog broj ... na ime M. A. izdata dana 10.08.2021. godine sa rokom važenja od 10.08.2031. godine, pri tome primjenjujući odredbu člana 184. stav 3. i 4. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 6/06 do 46/23).

Prema ocjeni ovoga suda ovakvo rješenje prvostepenog organa je pravilno i na zakonu zasnovano iz razloga jer sud zaključuje da se isto temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja i pravilnoj ocjeni izvedenih dokaza te pravilnoj primjeni materijalno – pravnih propisa na osnovu kojih je valjalo riješiti ovu upravnu stvar, pri čemu sud nalazi da prvostepeni organ u postupku donošenja svog rješenja nije počinio povrede odredaba Zakona o upravnom postupku odnosno povrede pravila postupka niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice.

Naime, iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu i dokaza na osnovu kojih je prvostepeni organ donio svoje rješenje, sud cijeni da je činjenično stanje od strane prvostepenog organa pravilno utvrđeno odnosno da je tužiteljici izdata vozačka dozvola broj ... od 10.08.2021. godine te da ista važi do 10.08.2031. godine, te da je istoj pravosnažnim prekršajnim nalogima broj 1100234349 koji je postao pravosnažan sa danom 29.05.2023. godine i broj 1100237802 koji je postao pravosnažan sa danom 02.06.2023. godine te istim prekršajnim nalogima pored izrečene novčane kazne od po 100 KM tužiteljici je izrečena zabrana upravljanja motornim vozilom B kategorije u trajanju od po 1 mjesec dana te po 2 kaznena boda, također nesporno proizilazi da je tužiteljica lično primila navedene prekršajne naloge što proizilazi iz povratnica PTT Kakanj od 22.05.2023. godine, te da je istoj prethodno dostavljena obavijest o prekršaju od 30.01.2023. godine, te da tužiteljica nije postupila po traženom zahtjevu za dostavu podataka o identitetu lica niti je zatražila sudsko odlučivanje po navedenim prekršajima, također prvostepeni organ pravilno nalazi da su navedeni prekršajni nalozi postali pravosnažni 29.05. odnosno 02.06.2023. godine, te cijeneći na pravilan način sve navedene dokaze prvostepeni organ pravilno primjenjuje odredbu člana 184. stav 3. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH jer je navedenom zakonskom odredbom jasno propisano da licu koje prvi puta stekne pravo upravljanja motornim vozilom B kategorije a koje tokom 2 godine od dana sticanja prava upravljanja motornim vozilom B kategorije sakupi 4 kaznena boda, nadležni organ za izdavanje vozačke dozvole će oduzeti vozačku dozvolu i istu poništiti čime to lice gubi pravo upravljanja motornim vozilom, a stavom 5. istog člana je propisano da osoba kojoj je vozačka dozvola oduzeta i poništena u skladu sa odredbama istog člana smatrat će se da nema položen vozački ispit za upravljanje motornim vozilom B kategorije.

Imajući u vidu navedenu zakonsku odredbu i nespornu činjenicu da je tužiteljici predmetna vozačka dozvola izdata dana 10.08.2023. godine te da je u roku od 2 godine od dana sticanja prava upravljanja motornim vozilom tužiteljica nesporno sakupila 4 kaznena boda to

proizilazi da je prvostepeni organ pravilno zaključio da su ispunjeni uslovi iz člana 184. stav 3. i 5. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH, pri čemu sud nalazi da prvostepeni organ ovakvim rješenjem nije počinio nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice.

U postupku ocjene pravilnosti i zakonitosti osporenog akta tuženog organa sud nalazi da je i tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužiteljice od 17.11.2023. godine podnesenoj protiv prvostepenog rješenja od 06.11.2023. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim žalbu tužiteljice odbija kao neosnovanu, pri čemu sud nalazi da tuženi organ pravilno prihvata da je činjenično stanje u ovom upravnom predmetu od strane prvostepenog organa pravilno i potpuno utvrđeno, te izveden pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja uz pravilnu primjenu odredaba materijalnog prava, pri tome je i tuženi organ pravilno u obrazloženju svog rješenja upravo ukazao na odredbe člana 184. stav 3. i 5. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH, te pravilno ukazao i na odredbe člana 57. Zakona o prekršajima (Službene novine FBiH, broj: 63/14).

Pri ovome sud nalazi da je tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja vodio računa o temeljnim načelima upravnog postupka te o obavezi koja proizilazi iz člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku jer je u obrazloženju svog rješenja dao valjane razloge o svim navodima tužiteljice iz njene žalbe te pravilno i potpuno obrazložio razloge zbog kojih žalbu tužiteljice smatra neosnovanom.

Dakle, na osnovu svega naprijed navedenog, sud zaključuje da su i prvostepeni organ a i tuženi organ svojim rješenjima na pravilan i zakonit način riješili ovu upravnu stvar te da u postupcima donošenja svojih rješenja nisu počinili nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice, a kako to ista neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 04.01.2024. godine sud nalazi da je ista neosnovana te da tužiteljica u istoj neosnovano ukazuje na povrede odredaba Zakona o upravnom postupku i shodno tome na pogrešnu primjenu materijalnog prava na njenu štetu.

Naime, sud prvenstveno nalazi da upravni organi, a posebno prvostepeni organ, u postupcima donošenja svojih rješenja nisu počinili povredu načela ocjene izvedenih dokaza iz člana 9. Zakona o upravnom postupku niti su povrijedili odredbu člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, obzirom na činjenicu da obrazloženje i prvostepenog rješenja, a i obrazloženje rješenja tuženog organa sadrži sve elemente propisane članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, pri čemu je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja dao valjanu ocjenu svih dokaza pojedinačno i u međusobnoj povezanosti na osnovu kojih je donio svoje rješenje, pri čemu je prvostepeni organ u svemu postupio u skladu sa uputama i pravnim shvatanjima iz rješenja tuženog organa od 09.10.2023. godine.

Neosnovano se tužiteljica u svojoj tužbi poziva na činjenicu da prvostepeni organ prethodno, nakon što je donesen zaključak o prekidu postupka, nije odlučio po njenom zahtjevu za brisanje upisanih zaštitnih mjera i kazni koji zahtjev je tužiteljica podnijela 11.08.2023. godine iz razloga što sud cijeni prvenstveno činjenicu da je tužiteljica svojim podnesekom naslovljenim kao izjašnjenje i koji je potpisala i ona a i njen muž S. navela da nije bila vozač vozila u trenutku počinjenih prekršaja, te u posljednjem pasusu svog izjašnjenja tužiteljica moli da se zaštitne mjere i kazneni bodovi po oba prekršajna naloga brišu iz evidencije na ime M. A., a da se iste upišu u evidenciju njenog supruga M. S. koji prihvata odgovornost za počinjene prekršaje i to potvrđuje potpisom o izjašnjenju, te se ovakvi navodi tužiteljice koji su naslovljeni u vidu molbe da se zaštitne mjere i kazneni bodovi brišu iz evidencije sa

njenog imena i stave na ime njenog supruga se ne mogu smatrati zahtjevom za brisanje iz evidencije sukladno članu 100. Zakona o prekršajima (Službene novine FBiH broj: 63/14).

Naime, navedenom zakonskom odredbom regulisano je brisanje sankcija, te je stavom 1. istoga člana propisano da kažnjavanost pravnog lica, fizičkog lica, odgovorne osobe, kao i osobe koja obavlja samostalnu poslovnu djelatnost – obrt novčanom kaznom briše se iz evidencije ex lege ako kažnjeno pravno lice, fizičko lice, odgovorna osoba, kao i osoba koja obavlja samostalnu poslovnu djelatnost – obrt u roku od 2 godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena kazna ne učini novi prekršaj, odnosno ako pravno lice, fizičko lice, odgovorna osoba, kao i osoba koja obavlja samostalnu poslovnu djelatnost – obrt ne učine krivično djelo koje sadrži obilježje prekršaja.

Dakle, navedenom zakonskom osobom jasno je propisan postupak brisanja sankcija iz evidencije kojima su izrečene prekršajne sankcije, te je jasno propisan i rok da se brisanje sankcija iz evidencije prekršajnih sankcija može izvršiti i od strane ovlaštenog upravnog organa nakon isteka 2 godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena prekršajna sankcija, što znači da je tužiteljica prvenstveno ovakvu molbu koju smatra zahtjevom podnijela preuranjeno, dakle prije isteka roka od 2 godine od pravomoćnosti prekršajnih naloga kojima su tužiteljici izrečene prekršajne sankcije, svoju molbu – zahtjev uopšte nije mogla podnijeti na ovakav način iz razloga što Zakon o prekršajima FBiH ne propisuje mogućnost da se izrečena zaštitna mjera i kazneni bodovi brišu iz evidencije jednog lica i evidentiraju kao zaštitna mjera i kazneni bodovi na drugo lice, iz kojih razloga policijska stanica Kakanj i nije mogla postupiti po navedenoj molbi koju tužiteljica smatra zahtjevom jer je ovakva molba nedopuštena obzirom da nije propisana Zakonom o prekršajima.

S obzirom na činjenicu da policijska stanica Kakanj nije mogla odlučivati na način kako je to predložila tužiteljica u svojoj molbi – izjašnjenju od 11.08.2023. godine, to je pravilno postupljeno kada je postupajući po uputama iz rješenja tuženog organa od 09.10.2023. godine, i nakon što je prvostepeni organ zatražio izjašnjenje policijske stanice Kakanj, policijska stanica Kakanj je dostavila traženo izjašnjenje sa dokazima uz dopis od 31.10.2023. godine i na osnovu takvog izjašnjenja i dostavljenih materijalnih dokaza prvostepeni organ je pravilno zaključio da tužiteljica ispunjava uvjete iz člana 184. stav 3. Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH jer su tužiteljici u periodu od 2 godine od dana izdavanja odobrenja za upravljanje motornim vozilima B kategorije izrečene mjere u vidu ukupno 4 kaznena boda, zbog čega je istoj valjalo oduzeti izdatu vozačku dozvolu, a pri tome ne postoji bilo kakva zakonska mogućnost da se navedene zaštitne mjere i kazneni bodovi brišu sa imena tužiteljice i evidentiraju kao zaštitne mjere i kazneni bodovi njenog supruga M. S. bez obzira na njegovu saglasnost koju je dao u izjašnjenju od 11.08.2023. godine.

Zbog navedenog sud nalazi neosnovanim i pozivanje tužiteljice na činjenicu da policijska stanica Kakanj nije postupila niti odlučivala po njenom zahtjevu za brisanje upisanih zaštitnih mjera i kaznenih bodova, zbog čega nije došlo niti do povrede člana 121. i 200. Zakona o upravnom postupku FBiH, također sud nalazi neosnovanim i navode tužiteljice o tome da je ovakvo postupanje upravnih organa i rezultat pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava iz razloga što su upravni organi činjenično stanje u ovom upravnom predmetu na pravilan i zakonit način utvrdili i pribavili, sve sukladno članu 7. Zakona o upravnom postupku, tužiteljici kao stranci u postupku omogućili izjašnjenje u vezi sa svim izvedenim dokazima sukladno članu 8. Zakona o upravnom postupku, te sve dokaze cijenili pojedinačno i u međusobnoj povezanosti sukladno članu 9. Zakona o upravnom postupku, te je na ovako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje od strane oba upravna organa izveden pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i pravilno

primijenjene odredbe člana 184. stav 3. i 5. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 6/06 do 19/08), odnosno upravni organi nisu pogrešno utvrdili činjenično stanje niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice kako to ista neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Pored navedenog sud nalazi neosnovanim i navod tužiteljice o tome da prvostepeni organ nakon što je donio zaključak od 25.10.2023. godine nikada nije posebnim zaključkom odlučio o nastavku postupka, jer ovakvu mogućnost ne propisuju odredbe člana 142. do 146. Zakona o upravnom postupku.

Kako tužiteljica navodima iz svoje tužbe i dokazima dostavljenim uz tužbu nije dovela u pitanje pravilnost i zakonitost niti prvostepenog rješenja, niti rješenja tuženog organa, to sud nalazi da je predmetna tužba neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničarka

S u d i j a

Mandžuka Jasmina

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.